

Bronisław Ziemianin

Prof. dr hab. Bronisław Ziemianin urodził się 24 marca 1935 r. w Głogowie Małopolskim. Był absolwentem Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Studia prawnicze ukończył w 1967 r. W 1977 r. uzyskał na tym Wydziale stopień doktora nauk prawnych. Promotorem jego rozprawy doktorskiej pt. „Umowy agencyjne o prowadzenie punktów sprzedaży detalicznej i zakładów gastronomicznych” był prof. Zbigniew Radwański. W 1986 r. prof. Ziemianin uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk prawnych. Natomiast w 2000 r. Prezydent RP nadał mu tytuł profesora nauk prawnych.

Prof. Ziemianin był profesorem zwyczajnym na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego oraz w Wyższej Szkole Administracji Publicznej w Szczecinie, którą współtworzył. Poza tym prowadził Kancelarię Radcy Prawnego. Pracę w szkolnictwie wyższym podjął w 1976 r. W latach 1978 -1980 był kierownikiem Zakładu Obrotu Towarowego i Usług w Politechnice Szczecińskiej, zaś w latach 1981 - 1985 – zastępcą kierownika Studium Administracyjnego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Szczecinie.

Z Uniwersytetem Szczecińskim związany był od momentu jego powstania w 1985 r. W ramach Uniwersytetu współtworzył Instytut Prawa i Administracji, który w 1988 r. przekształcony został w Wydział Prawa i Administracji. Od 1986 r. do 2010 r. pełnił funkcję kierownika Katedry Prawa Cywilnego i Handlowego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego. W latach 1990-1996 był dziekanem tego Wydziału.

W czasie sprawowania funkcji dziekana Prof. Ziemianin organizował Wydział Prawa i Administracji pod względem lokalowym, pozyskując dla Wydziału nową siedzibę. Doprowadził do przyznania Wydziałowi w 1996 r. przez Centralną Komisję do spraw Stopni i Tytułu Naukowego uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk prawnych, a także zaangażował do pracy w Szczecinie cenioną kadrę naukową, co ograniczyło znacząco liczbę dojeżdżających pracowników.

Przed podjęciem pracy w szkolnictwie wyższym pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji w jednostkach organizacyjnych Spółdzielczości Spożyców „Społem” (kierownik działu

rewizji, kierownik zespołu prawnego, prezes zarządu Spółdzielni); w Najwyższej Izbie Kontroli (starszy inspektor); w przedsiębiorstwach państwowych (dyrektor Miejskiego Handlu Detalicznego w Szczecinie, dyrektor Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Handlu Spożywczego w Szczecinie).

Opublikował ponad 220 prac, w tym: 3 monografie (Handel agencyjny. Zagadnienia organizacyjno-prawne, Warszawa 1979; Organy przedsiębiorstwa państwowego, Szczecin 1985; Samorządne przedsiębiorstwo państwowe, Warszawa 1987); 2 komentarze do ustawy o przedsiębiorstwach państwowych i ustawy o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego, Zielona Góra 1990 i 1992 (współautor: G. Bieniek); 3 podręczniki akademickie [Prawo cywilne. Część ogólna, Poznań 1999, 2002, 2003 (współautor wydania z 2007 r.: Z. Kuniewicz); Prawo rzeczowe, Kraków 2003 (współautor wydania z 2008 r.: K. Dadańska); Prawo zobowiązań. Część ogólna, Warszawa 2013 (współautor: E. Kitłowski)]; 64 artykuły; 107 komentarzy do przepisów ustawowych; 4 recenzje; 8 glos; 27 referatów na konferencje naukowe.

Aktywnie uczestniczył w kształceniu młodej kadry naukowej. Wypromował 5 doktorów nauk prawnych (w tym jednego zagranicznego). Opracował 18 recenzji w przewodach doktorskich, 6 recenzji w przewodach habilitacyjnych, 5 recenzji w postępowaniach o nadanie tytułu profesora; 1 laudację w postępowaniu o nadanie tytułu doktora honoris causa. Zrecenzował 12 artykułów i glos zgłoszonych do publikacji w „Państwie i Prawie”.

Od 1994 r. był członkiem komitetu redakcyjnego „Państwa i Prawa”. W latach 1994 - 2005 był członkiem Komitetu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk, zaś w latach 1997 - 1999 – członkiem jego prezydium. W latach 1973-1992 pełnił kolejno funkcje: sekretarza, wiceprezesa i prezesa Zarządu Oddziału Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa w Szczecinie. W latach 1981-1989 pełnił funkcję stałego eksperta Sejmowej Komisji do Spraw Samorządu Pracowniczego Przedsiębiorstw Państwowych. Przez pięć lat (1984 - 1989) był stałym współpracownikiem tygodnika „Życie Gospodarcze”, komentującym bieżąco nowe akty prawne w zakresie działalności gospodarczej i samorządowej. W roku 1986 Przewodniczący Rady Państwa powołał go na członka Rady Programowej Centrum Studiów Samorządowych.

W roku 1980 był ekspertem prawnym Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Szczecińskiej. W tym samym roku Rada Państwa powołała go na członka Zespołu do opracowania projektu ustawy o związkach zawodowych. Był członkiem Komisji związkowo-rządowej, która opracowała opinię prawną w sprawie możliwości tworzenia niezależnych związków zawodowych. Jest współautorem (obok profesora L. Bara) projektu ustawy o przedsiębiorstwach państwowych oraz projektu ustawy o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego. Brał udział w pracach komisji sejmowej, która nadała ostateczny kształt obu projektom ustaw. Wcześniej uczestniczył - w ramach działalności sieci kilkunastu największych przedsiębiorstw w Polsce - w przygotowaniu projektu ustawy o przedsiębiorstwie społecznym. Opracował też wiele opinii prawnych na użytek organów państwa, organów samorządu terytorialnego, a także podmiotów gospodarczych.

Jest odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim, Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Komandorskim oraz wieloma odznaczeniami resortowymi, zawodowymi i regionalnymi, w tym Gryfem Pomorskim, Honorową Odznaką za szczególne zasługi dla miasta Gorzowa, a także Honorową odznaką Zasłużony dla FSO w Warszawie i medalem Huty Warszawa, a także medalem za zasługi dla Szczecina.

Jego mistrzem i opiekunem naukowym był profesor Zbigniew Radwański, współtwórca poznańskiej szkoły cywilistycznej.

Profesor Bronisław Ziemiański zmarł 30 sierpnia 2019 r. w Szczecinie.